

[Industriministeren]

fældet er i dag, bidrager til betaling af omkostningerne ved patentdirektoratets drift.

Omlægning af årsafgiftssystemet må antages at medføre en sanering i antallet af patentansøgninger under behandling, idet det må forventes, at en række ansøgninger ikke fremover vil blive opretholdt som følge af pligten til at betale årsafgift.

Da det ikke kan forventes, at Danmark inden for den nærmeste fremtid vil kunne ratificere Den europæiske Patentkonvention og derigennem opnå de meget betydelige fordele, som tilslutning til Den europæiske Patentmyndighed ville have haft også for patentdirektoratet, er det, som det også fremgik af det i november 1983 fremsatte lovforslag, af væsentlig betydning, at man ad anden vej muliggør en betydelig reduktion i antallet af sager under behandling i patentdirektoratet og af direktoratets behandlingstid. Den foreslåede omlægning af årsafgiftssystemet indgår som en del af de tiltag, der er under overvejelse. I de almindelige bemærkninger til lovforslaget er det nævnt, at en omlægning kan forventes at medføre et engangsfald i antallet af ansøgninger under behandling på fra 6.000 til 10.000 af en samlet mængde af ansøgninger under behandling på ca. 39.000.

Jeg vil gerne understrege, at den helt afgørende forudsætning for at opnå en reduktion i antallet af sager under behandling i den anførte størrelsesorden er, at omlægningen får virkning også for ansøgninger under behandling. Uagtet folketingets flertal ved behandlingen af forslaget i folketingssamlingen 1982-83 ikke fandt, at forslaget også burde omfatte ansøgninger, der var under behandling ved lovens ikrafttræden, finder jeg, at der nu foreligger en ny situation, efter at det har vist sig, at der ikke er det nødvendige flertal i tinget for en ratifikation af Den europæiske Patentkonvention.

Med henblik på en retablering af patentdirektoratet er flere tiltag allerede gennemført eller igangsat, og yderligere initiativer er under overvejelse i industriministeriet. Flere af forslagene forudsætter imidlertid yderligere overvejelser og forhandlinger, bl.a. med erhvervsorganisationer og udenlandske patentinstanser. Om disse overvejelser kan jeg henvisne til lovforslagets almindelige bemærkninger.

Lovforslaget tilsigter som nævnt yderligere at skabe hjemmel for en dansk ratifikation af Budapesttraktaten. Formålet med denne traktat er at sikre en gensidig anerkendelse af, at en deponering af en kultur af en mikroorganisme i forbindelse med en patentansøgning kan foretages ved en international deponeringsmyndighed. Dette vil spare en ansøger for udgifter i tilfælde, hvor der ansøges om patent i flere lande.

Jeg anbefaler lovforslaget til folketingets velvillige behandling.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af de kommunale styrelseslove.

(Lovforslag nr. L 67).

I de senere år har indenrigsministeriet nogle gange konstateret, at de gældende regler om ansvar og sanktionsmuligheder i kommunestyret er mangelfulde og ikke tilstrækkelig præcise. Jeg tænker især på de velkendte sager om ulovligt byggeri i Holte Midtpunkt og i Krik Vig.

Det var navnlig med baggrund i disse sager, at der i sommeren 1981 blev nedsat et udvalg under indenrigsministeriet med den opgave at overveje behovet for ændringer i lovgivningen om ansvarsplacering og retlige reaktionsmuligheder i kommunestyret. Udvalget afgav betænkning i december 1983. Lovforslaget bygger i alt væsentligt på denne betænkning.

Det er vigtigt for mig at slå fast, at jeg ikke mener, at der er behov for generelt at skærpe reglerne om ansvar for medlemmer af kommunalbestyrelserne. Landets kommunalbestyrelser er naturligvis meget omhyggelige med at sikre, at de ikke overtræder lovgivningen.

Da straffelovens regler om pligtforsømmelse ikke kan anvendes over for kommunalbestyrelsesmedlemmer, kan der imidlertid forekomme tilfælde, hvor man ikke kan gribe ind, selv om en kommunalbestyrelse groft har overtrådt lovgivningen. Uanset at sådanne situationer forekommer meget sjældent, er det efter min opfattelse nødvendigt at lukke dette hul i sanktionssystemet.

Det foreslås således, at der skabes hjemmel for at straffe kommunalbestyrelsesmed-

[Indenrigsministeren]

lemmer, som groft tilsidesætter de pligter, som hvervet som medlem af kommunalbestyrelsen medfører. Det understreges i denne forbindelse, at de menige kommunalbestyrelsesmedlemmers pligt til at føre tilsyn med den kommunale forvaltning ikke er særlig vidtgående, og at der derfor kun i sjældne tilfælde vil blive tale om grov tilsidesættelse af pligterne.

For at undgå risiko for politisk misbrug eller chikane kan der efter forslaget kun rejses påtale efter anmodning fra tilsynsmyndigheden. Eventuel påtale rejses af statsadvokaten. Strafferammen er bøde.

Lovforslaget har endvidere til formål at skabe øget tryghed for medlemmerne af kommunalbestyrelserne. Det sker ved at præcisere ansvarsreglerne. På denne måde tydeliggøres samtidig, hvorledes det enkelte medlem kan frigøre sig for et eventuelt ansvar.

Reglerne om, hvilke sanktioner tilsynsmyndigheden kan anvende over for ulovligheder i kommunestyret, er fastlagt i den gældende § 61 i den kommunale styrelseslov (og i § 48 i lov om Københavns kommunes styrelse). Denne regel foreslås ændret på flere punkter.

Det foreslås, at de beføjelser, som tilsynsmyndigheden efter den gældende § 61 har (annullation, tvangsbøder og erstatningssag), skal kunne anvendes ikke blot over for kommunalbestyrelsen, men også over for økonomiudvalget og de stående udvalg, herunder det sociale udvalg, også selv om det drejer sig om anliggender, som ved lovgivningen er henlagt til udvalgets selvstændige kompetence. Beføjelserne skal endvidere kunne bringes i anvendelse over for en magistrat og dens medlemmer samt over for kommunale fællesskaber.

Med den nye formulering skabes endvidere udtrykkelig hjemmel for, at tilsynsmyndigheden kan undlade at anlægge erstatningssag, hvis de ansvarlige medlemmer indvilliger i at betale en bod til kommunen. Ved fastsættelsen af bodens størrelse kan der tages hensyn til den udviste skyld, skadens størrelse og omstændighederne i øvrigt. Der foreslås skabt en tilsvarende mulighed for lempelse for domstolene under en erstatningssag, som er rejst af tilsynsmyndigheden.

Når det drejer sig om sanktioner efter § 61, foreslås, at kun det medlem, som sanktionen rammer, skal kunne anke tilsynsrådets

afgørelse til indenrigsministeren. Dette gælder, uanset om kommunalbestyrelsens flertal ønsker sagen indbragt for ministeren eller ej.

Endelig foreslås enkelte ændringer i reglerne om borgmestres vederlag og pension samt i reglerne for det kommunale budget- og regnskabssystem. Disse ændringer er en følge af indenrigsministeriets løbende regelsanering og -forenkling. Det samme gælder for en række redaktionelle ændringer med det sigte at tydeliggøre gældende bestemmelser.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om meddelelse af orlov til og indkaldelse af stedfortræderen for folketingsmedlem Kjeld Olesen.

Anden næstformand (Mette Madsen):

Den pågældende har søgt om orlov i henhold til forretningsordenens § 42, stk. 3, litra a, jfr. stk. 4, på grund af sygdom.

Hvis ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at der meddeles den pågældende orlov som ansøgt fra og med den 16. februar 1984, og at stedfortræderen indkaldes som midlertidigt medlem. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Indstilling fra udvalget til valgs prøvelse.

Forhandling

Annelise Gotfredsen (KF):

Folketinget har nu vedtaget at meddele orlov til et medlem og at indkalde stedfortræderen.

Som ordfører for udvalget til valgs prøvelse skal jeg tillade mig at gøre indstilling om, at stedfortræderen godkendes som midlertidigt medlem af folketinget.

Hr. *Kjeld Olesen* er valgt i Nordjyllands amtskreds, og i anledning af hans orlov indkaldes lærer *Holger Graversen*, der er 1. stedfortræder for socialdemokratiet i denne amtskreds.

[Annelise Gottfredsen]

Udvalget til valgs prøvelse har i et møde i dag behandlet denne sag, og jeg kan herefter på udvalgets vegne afgive følgende:

Indstilling

Lærer Holger Graversen godkendes som midlertidigt medlem af folketinget fra og med den 16. februar 1984.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Udvalgets ovennævnte indstilling vedtoges enstemmigt med 108 stemmer.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 1:

Forespørgsel til statsministeren og energiministerens [om atomkraftens økonomi].

Af Riishøj (SF), Jytte Hilden (S) og Tinning (VS) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 10/2 84).

Anden næstformand (Mette Madsen):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Forhandling om redegørelse nr. R 2:

Arbejdsministerens redegørelse af 6. februar 1984 om arbejdstidspolitik.

(Redegørelsen anmeldt 6/2 84. Redegørelsen givet 6/2 84. Meddelelse om forhandling 7/2 84).

Anden næstformand (Mette Madsen):

Inden vi går i gang med forhandlingen, skal jeg give den praktiske oplysning, at det er hensigten at holde frokostpause fra ca. kl. 11.45 til kl. 13.00.

Forhandling

Svend Auken (S):

Folketinget erkender, at både beskæftigelsesmæssige og menneskelige hensyn gør det nødvendigt at vurdere en nedsættelse af arbejdstiden og at arbejde henimod en bedre fordeling af arbejde, uddannelse og fritid i den enkeltes livsforløb.

Med sigte på at tilvejebringe et grundlag for at vurdere de samfundsmæssige virkninger af en sådan samlet arbejdstidspolitik opfordres regeringen til at indlede drøftelser med arbejdsmarkedets parter og til at give folketinget en redegørelse herom inden udgangen af 1983.

Det er ikke et citat fra et forslag til en dagsorden. Det er den ordrette gengivelse af, hvad folketinget allerede har besluttet, og det, vi i dag skal tage stilling til, er, om den opgave, som folketinget med et stort flertal pålagde regeringen, er løst tilfredsstillende.

Man skal notere sig, at der i dagsordenen er tale om en erkendelse, som folketinget har om de alvorlige beskæftigelsesmæssige og menneskelige hensyn, der gør en aktiv arbejdstidspolitik nødvendig, en målsætning, der er fastslået, om en bedre fordeling, at vi skal arbejde henimod en bedre fordeling af arbejde, uddannelse og fritid i den enkeltes livsforløb, og en aktionsplan, der pålægger arbejdsministeren at indlede drøftelser med parterne med det formål at tilvejebringe et grundlag for en vurdering af de samfundsmæssige virkninger af en sådan samlet arbejdstidspolitik, dvs. møder, dvs. forhandlinger, dvs. analysegrupper, dvs. forsøg på på dette meget vanskelige område at nå frem til det, man kunne kalde en overensstemmelse, en consensus om perspektiverne, så langt det overhovedet er gørligt.

Vi ved, at dele af en sådan arbejdstidspolitik skal gennemføres i folketinget, vi ved, at andet stof skal finde sin afslutning på arbejdsmarkedet. Vi ved også, at noget kan ligge på grænsen mellem lovgivningsstof og overenskomststof, men der er en række fælles problemer om beskæftigelse, konkurrenceevne, investeringer, betalingsbalance, offentlige finanser samt de mange positive menneskelige værdier, gevinster, de uådgribelige resultater af en aktiv arbejdstidspolitik.

Vi ved også, at der mellem organisationerne er problemer på arbejdsmarkedet, men at der i befolkningen som her i folketinget er et stort flertal, der ønsker en aktiv arbejdstids-